

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. december 13.
(OR. en)

15973/22

POLMAR 82
POLGEN 175
CONUN 330
COMAR 59
MARE 72
MAR 224
TRANS 789
ENER 683
ENV 1297
SUSTDEV 217
PECHE 517

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	ST 15255/22 + ADD1
Tárgy:	A Tanács következtetései a nemzetközi óceánpolitikai irányításról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fent említett tanácsi következtetéseket a Tanács (Általános Ügyek) által 2022. december 13-án jóváhagyott formában.

A Tanács következtetései a biztonságos, védett, tiszta, egészséges és fenntartható módon kezelt óceánok és tengerek érdekében a nemzetközi óceánpolitikai irányításról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

EMLÉKEZTETVE a következőkre:

- az integrált tengerpolitikáról szóló, 2008. december 8-i, 2009. november 16-i, 2010. június 14-i, 2011. december 19-i, 2012. december 11-i, 2013. június 25-i és 2014. június 24-i tanácsi következtetések¹,
- a „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend” című, 2017. április 3-i tanácsi következtetések²,
- az őslakos népekről szóló, 2017. május 15-i tanácsi következtetések³,
- az Európai Unió tengeri védelmi stratégiájára vonatkozó cselekvési terv felülvizsgálatáról szóló, 2018. június 26-i tanácsi következtetések⁴,
- a szabályokon alapuló multilateralizmus megerősítését célzó uniós fellépésről szóló, 2019. június 17-i tanácsi következtetések⁵,
- az óceánokról és a tengerekről szóló, 2019. november 19-i tanácsi következtetések⁶,
- az Északi-sarkvidékkel kapcsolatos uniós politikáról szóló, 2019. december 9-i tanácsi következtetések⁷,
- az „Európa fenntarthatóvá tétele 2030-ra – Az eddig elért eredmények és a következő lépések” című, 2019. december 10-i tanácsi következtetések⁸,

¹ 16503/1/08 REV1, 15175/1/09 REV1, 10300/10, 18279/11, 16553/12 + COR1, 10790/13 és 11204/14.

² 8029/17.

³ 8814/17.

⁴ 10494/18.

⁵ 10341/19.

⁶ 14249/19.

⁷ 14952/19.

⁸ 14835/19.

- „Az uniós vízi közlekedési ágazat jövője – Cél a karbonsemleges, balesetmentes, automatizált és versenyképes uniós vízi közlekedési ágazat megvalósítása” című, 2020. június 5-i tanácsi következtetések⁹,
- „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló, 2020. október 19-i tanácsi következtetések¹⁰,
- „A biológiai sokféleség – sürgős fellépésre van szükség” című, 2020. október 23-i tanácsi következtetések¹¹,
- a „Klíma- és energiadiplomácia – Az európai zöld megállapodás külső dimenziójával kapcsolatos célok teljesítése” című, 2021. január 25-i tanácsi következtetések¹²,
- „A fenntartható kék gazdaság: egészség, tudás, jólét, társadalmi igazságosság” című, 2021. május 26-i tanácsi következtetések¹³,
- „Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Európa létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia” című, 2021. június 10-i tanácsi következtetések¹⁴,
- a tengeri védelemről szóló, 2021. június 22-i tanácsi következtetések¹⁵,
- a „Vízügyi kérdések az Unió külső tevékenységében” című, 2021. november 19-i tanácsi következtetések¹⁶,
- „Az uniós klímadiplomácia: a glasgow-i konferencián elért eredmények megvalósításának felgyorsítása” című, 2022. február 28-i tanácsi következtetések¹⁷,
- az európai küldetésekről szóló, 2022. június 10-i tanácsi következtetések¹⁸,
- az akvakultúrára vonatkozó új uniós stratégiai iránymutatásokról szóló, 2022. július 18-i tanácsi következtetések¹⁹,

⁹ 8648/20.

¹⁰ 12099/20.

¹¹ 12210/20.

¹² 5263/21.

¹³ 9153/21.

¹⁴ 9419/21.

¹⁵ 9946/21.

¹⁶ 14108/21.

¹⁷ 6120/22 COR1.

¹⁸ 10124/22.

¹⁹ 11496/22.

- az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) Felei 27. konferenciájának előkészítéséről szóló, 2022. október 24-i tanácsi következtetések²⁰,
 - a Biológiai Sokféleség Egyezményről szóló, 2022. október 24-i tanácsi következtetések²¹,
1. ÜDVÖZLI az óceánokkal foglalkozó második ENSZ-konferencia sikerét és eredményeit, valamint az ENSZ A/RES/76/296. számú, 2022. július 21-i határozatát, amely jóváhagyta az óceánokkal foglalkozó második ENSZ-konferencia által elfogadott, „A mi óceánunk, a mi jövőnk, a mi felelősségünk” című nyilatkozatot (a lisszaboni nyilatkozat), amely új nemzetközi fejezetet nyit az óceánokkal kapcsolatos fellépések területén; FELHÍV annak maradéktalan végrehajtására, és e tekintetben KIEMELI az EU és tagállamai által benyújtott önkéntes kötelezettségvállalások jegyzékét; ÜDVÖZLI továbbá a 2022. februári „One Ocean” csúcstalálkozón elfogadott, „Az óceánok érdekében tett bresti kötelezettségvállalások” című dokumentumot, a 9. „A mi óceánunk” című konferencia 2024-ben történő, Görögország általi megrendezését, valamint Franciaországnak és Costa Ricának az óceánokkal foglalkozó következő, 2025. évi ENSZ-konferencia megrendezésére irányuló javaslatát;
 2. TOVÁBBRA IS súlyos aggodalmának ad hangot az óceánokat érintő globális veszélyhelyzettel, valamint azzal kapcsolatban, hogy 2020-ig nem sikerült közösen elérni az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendje 14.2., 14.4. és 14.5. számú fenntartható fejlődési céljának a célkitűzéseit; ÜDVÖZLI az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa és a fenntartható fejlődéssel foglalkozó magas szintű politikai fórum 2022. évi ülése magas szintű ülészakának miniszteri nyilatkozatát, amely határozottan és ismételten megerősíti az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzésére, fenntartható hasznosítására és kezelésére, valamint a határozott és sürgős fellépésre vonatkozó kötelezettségvállalást a 14. fenntartható fejlődési cél valamennyi célkitűzése végrehajtásának felgyorsítására irányuló, az óceánokkal kapcsolatos fellépések fokozása érdekében;

²⁰ 13994/22.

²¹ 13975/22.

3. HANGSÚLYOZZA a 14. fenntartható fejlődési cél és a többi fenntartható fejlődési cél közötti összefüggéseket és szinergiákat, különös tekintettel az élelmezésbiztonságra vonatkozó 2. fenntartható fejlődési célra, a tiszta vízre vonatkozó 6. fenntartható fejlődési célra, a megfizethető és tiszta energiára vonatkozó 7. fenntartható fejlődési célra, a tisztességes munkára és a gazdasági növekedésre vonatkozó 8. fenntartható fejlődési célra, a fenntartható fogyasztásra és termelésre vonatkozó 12. fenntartható fejlődési célra, az éghajlatváltozásra vonatkozó 13. fenntartható fejlődési célra, a szárazföldi ökoszisztémák védelmére vonatkozó 15. fenntartható fejlődési célra, valamint a célok elérését célzó partnerségre vonatkozó 17. fenntartható fejlődési célra; EMLÉKEZTET arra, hogy az említett fenntartható fejlődési célokhoz rendelt célkitűzések megvalósításához – külön hangsúlyt helyezve a legkevésbé fejlett országokra és a fejlődő kis szigetállamokra – horizontális megközelítésre van szükség;
4. ÜDVÖZLI „A fenntartható kék bolygó felé vezető út kijelölése” című, az EU nemzetközi óceánpolitikai irányítási menetrendjéről szóló közös közlemény²² előterjesztését, összhangban az európai zöld megállapodással, ami bizonyítja az EU-nak és tagállamainak az óceánok melletti erős elkötelezettségét; KIEMELI, hogy az említett menetrend a részét képezi az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére adandó uniós válasznak;
5. EMLÉKEZTET arra, hogy a fenntartható, versenyképes és innovatív kék gazdaság az óceánpolitikai irányítás átfogó és ágazatokon átívelő megközelítésének szerves részét képezi; TUDATÁBAN VAN annak, hogy az innovatív technológiák a fenntartható kék gazdaságra való átállásnak és a zöld munkahelyek létrehozásának alapvető mozgatórugói;
6. ELISMERI, hogy a magán- és a közberuházások fokozása elengedhetetlen ahhoz, hogy az Unióban és globális szinten is át lehessen állni a fenntartható integrált óceánpolitikai irányításra és kék gazdaságra; HANGSÚLYOZZA a fenntartható finanszírozási eszközök fontosságát ezen átállás előmozdításában és elősegítésében; ÜDVÖZLI az ENSZ Környezetvédelmi Programjának pénzügyi kezdeményezése (UNEP-FI) keretében végzett munkát, amely a fenntartható kék gazdaság pénzügyi alapelveire épít, valamint üdvözli a BlueInvest kezdeményezés második szakaszának, a Horizont Európa program keretében megvalósuló fenntartható kék gazdasági partnerségnek és az InvestEU kék gazdaságra vonatkozó új kezdeményezésének az elindítását;
7. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az EU és az uniós tagállamok szilárdan elkötelezettek aziránt, hogy kulcsszerepet töltsenek be a világóceán védelmére, megőrzésére, helyreállítására, valamint fenntartható és méltányos módon történő hasznosítására irányuló globális erőfeszítések terén az alábbiak révén:

²² JOIN(2022) 28final.

I. A nemzetközi óceánpolitikai irányítási keret megerősítése

8. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy – a 2021. december 21-i A/RES/76/72. sz. ENSZ-határozatban foglaltakkal összhangban – az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye teremti meg az óceánokban és tengerekben végzett valamennyi tevékenység jogi keretét; emellett ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy az erőteljes, szabályokon alapuló multilateralizmus keretében megvalósuló nemzetközi szerepvállalás meghatározó fontosságú ahhoz, hogy érdemi eredményeket lehessen elérni a nemzetközi óceánpolitikai irányítás javítása terén;
9. NYUGTÁZZA, hogy döntő előrelépést sikerült tenni azon kormányközi konferencia 5. ülészakájának (IGC-5) első részében, amelynek célja egy, a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható használatáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretébe illeszkedő, jogilag kötelező erejű nemzetközi eszköz létrehozása; ELISMERŐEN NYILATKOZIK arról a szerepről, amelyet a nemzeti joghatóságon kívül eső biológiai sokféleséggel foglalkozó, a „One Ocean” csúcstalálkozón létrehozott ambiciózus koalíció és a „Blue Leaders” kezdeményezés tölt be egy idevágó ambiciózus szerződés létrejöttének előmozdításában; FELSZÓLÍT a tárgyalások mielőbbi lezárására, és TOVÁBBRA IS elkötelezett amellett, hogy az EU minden diplomáciai befolyását és kapcsolatépítési kapacitását latba vesse annak érdekében, hogy haladéktalanul ambiciózus és hatékony megállapodás szülessen;
10. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy a hatékony és eredményes nemzetközi óceánpolitikai irányítás egyik prioritását az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményének keretében a kölcsönös együttműködés javítására, valamint a koherencia fokozására irányuló meglévő többoldalú nemzetközi és regionális eszközök megerősítése és összehangolása jelenti; ÚGY VÉLI, hogy az Uniónak és tagállamainak – mindenekelőtt a diplomáciai intézkedéseik révén – fel kell hívniuk a figyelmet arra, hogy az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményének keretében a nemzetközi óceánpolitikai irányítás keretében jóváhagyott intézkedések terén megfelelőbb nyomon követésre van szükség és javítani kell az ezen intézkedéseknek való megfelelést;

11. FELSZÓLÍTJA az EU-t és a tagállamokat, hogy saját hatáskörük keretei között eljárva hozzanak és támogassanak olyan intézkedéseket, amelyek célja annak két- és többoldalú szinten történő biztosítása, hogy minden állam – különösen a „nyílt hajórajstromként” eljáró államok – eleget tegyenek a vonatkozó nemzetközi egyezményekben meghatározott nemzetközi kötelezettségeknek;
12. KIEMELI, hogy az ökoszisztéma-alapú gazdálkodási megközelítésre épülő tengeri területrendezés szerepet tölt be a megőrzési és helyreállítási célok elérésének támogatásában, enyhítve és minimalizálva a part menti és a tengeri területeken folytatott emberi tevékenységek káros hatásait, valamint hangsúlyozza, hogy az hozzájárul a versenyképes és fenntartható kék gazdasághoz; MEGÁLLAPÍTJA, hogy az EU és tagállamai jelentős tapasztalatokra tettek szert ezen a területen, valamint NYUGTÁZZA a tengeri területrendezésre vonatkozó globális kezdeményezés révén elért eredményeket; e tekintetben arra ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy a tengeri területrendezés világszerte történő előmozdítása érdekében indítson útnak egy új ötéves közös ütemtervet az UNESCO Kormányközi Oceanográfiai Bizottságával (IOC-UNESCO);

A tengeri biológiai sokféleség védelme és megőrzése

13. VÁLTOZATLANUL nagyon aggasztónak találja, hogy a Biológiai Sokféleség Egyezmény szerinti aicsi célok teljesítése terén csak korlátozott eredmények születtek; EMLÉKEZTET arra, hogy a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform a 2019. évi globális értékelő jelentésében felhívta a figyelmet arra, hogy sürgősen gyökeres változásra van szükség, valamint ÜDVÖZLI az említett platformnak az értékekre vonatkozó értékelésről szóló új jelentését, amelyben a platform hangsúlyozza, hogy a természeti értékek sokféleségét be kell építeni a politikai és gazdasági döntésekbe, illetve a fenntartható hasznosításról szóló jelentést, amelyben a platform határozottabb erőfeszítéseket kér a vadon élő fajokkal való gazdálkodást illetően; KITART amellet, hogy figyelembe kell venni az e jelentésekben megfogalmazott ajánlásokat, valamint hogy a természeti értékek sokféleségét be kell építeni a politikai és gazdasági döntésekbe;

14. SZORGALMAZZA, hogy a Biológiai Sokféleség Egyezmény Felel 15. konferenciájának második részében kerüljön sor egy, a biológiai sokféleségre vonatkozó, 2020 utáni ambiciózus, átfogó és átalakító erejű globális keret elfogadására, amelynek célja, hogy sürgős és átalakító erejű intézkedéseket hívjon életre a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása és visszafordítása érdekében, valamint hogy 2030-ra a természetet tiszteletben tartó világ valósuljon meg, azt a célkitűzést is beleértve, hogy a védett tengeri területek hatékonyan kezelt és méltányosan irányított, ökológiailag reprezentatív és jól összekapcsolt hálózatait, valamint az egyéb hatékony területalapú védelmi intézkedések 2030-ra globális szinten az óceánok legalább 30 %-át lefedjék;
15. EMLÉKEZTET az őslakos népek jogairól szóló nyilatkozat elfogadásáról szóló, 2007. szeptember 13-i 61/295. sz. ENSZ-határozatra; ELISMERI, hogy az őslakos népek fontos szerepet töltenek be a tengeri ökoszisztémákkal kapcsolatos őshonos ismeretek birtokosaiként; VÁLTOZATLANUL elkötelezett amellett, hogy a megőrzést és a fenntartható hasznosítást célzó intézkedések meghozatalakor támogassa és előmozdítsa az őslakos népek és a helyi közösségek részvételét és a velük való együttműködést, valamint azok szerepvállalását;
16. HANGSÚLYOZZA, hogy a tengeri környezet Európai Unió belüli védelmének átfogó eszközét továbbra is a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv jelenti, melynek felülvizsgálata folyamatban van; KIEMELI, hogy a vonatkozó ágazati eszközök révén sürgősen a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben foglalt célkitűzések hatékonyabb és integráltabb megvalósítására kell törekedni annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb sikerüljön elérni a jó környezeti állapotot;

17. TÁMOGATJA az uniós tagállamok által a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság (ISA) keretében végzett jelentős munkát, amelynek célja egy olyan megbízható szabályozási rendszer kialakítása a potenciális jövőbeli mélytengeri bányászatra vonatkozóan, amely az elővigyázatosság elvén, valamint a legmagasabb szintű környezetvédelmi előírásokon és a kellő tudományos ismereteken alapul, hogy ezáltal biztosítani lehessen, hogy az ilyen tevékenységnek ne legyenek káros hatásai az ENSZ Tengerjogi Egyezményében meghatározottak szerinti Terület tengeri környezetében;
18. HANGSÚLYOZZA, hogy bővíteni kell a mélytengerekkel kapcsolatos tudományos ismereteket, és ezen belül is mindenekelőtt TÁMOGATJA a tengerfenékekkel kapcsolatos fenntartható tudás előmozdítására irányuló kezdeményezést (Sustainable Seabed Knowledge Initiative), melynek célja, hogy a nemzeti joghatóságon kívül eső nagy kiterjedésű mélytengeri régiókban megerősítse a környezetvédelem és -gazdálkodás tudományos alapját, összhangban a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság 2020-ban elfogadott tervével és az ENSZ óceántudományi évtizedének keretében hozott, a Területen folytatott tengeri tudományos kutatás előmozdítására irányuló intézkedésekkel; megelégedéssel NYUGTÁZZA, hogy az EU pénzügyi támogatást biztosít ehhez a kezdeményezéshez;
19. FELHÍVJA A FIGYELMET a békés, fenntartható és prosperáló Északi-sarkvidék érdekében nagyobb uniós szerepvállalást előírányzó aktualizált politikára²³, valamint ÜDVÖZLI a Jeges-tenger középső térségének nyílt tengeri részén történő szabályozatlan halászat megelőzéséről szóló megállapodás hatálybalépését; ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI elkötelezettségét a megállapodás teljes körű végrehajtása mellett;
20. TÁMOGATJA az Északi-sarkvidék tengeri biológiai sokféleségének védelmét, többek között – más eszközök mellett – védett tengeri területek kijelölése és olyan egyéb hatékony területalapú védelmi intézkedések révén, amelyek az érintett szervezetek és eszközök, például az Északi-sarkvidéki Tanács, a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO), valamint az Atlanti-óceán északkeleti körzete tengeri környezetének védelméről szóló egyezmény útján csökkentik a Jeges-tengerre nehezedő nyomást;
21. TOVÁBBRA IS elkötelezett amellyel, hogy minden erőfeszítést tegyen annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb megállapodás szülessen három új, kiterjedt védett tengeri terület kijelöléséről a Déli-óceánon, nevezetesen a Weddell-tengeren, a Kelet-Antarktiszon és az Antarktiszi-félsziget nyugati része körül;

²³ JOIN(2021) 27 final.

Fenntartható halászati és akvakultúra-tevékenységek

22. ÜDVÖZLI, hogy a Kereskedelmi Világszervezet 12. miniszteri konferenciája eredményeket hozott a halászati támogatásokról szóló, történelmi jelentőségű, az ENSZ 14.6. sz., a káros támogatások kezelését célzó fenntartható fejlődési céljával összhangban álló megállapodás régóta várt megkötésének fontos elemeivel kapcsolatban, mely megállapodás jelentős előrelépést jelent az óceánok fenntarthatósága felé; ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy biztosítani kell a megállapodás teljes körű végrehajtását, és FELSZÓLÍT arra, hogy a megállapodást a lehető leghamarabb ki kell egészíteni a többletkapacitáshoz és a túlhalászáshoz kapcsolódó, a támogatásokra vonatkozó elemekkel, amelyekről ez idáig még nem született megállapodás; TÁMOGATJA a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy ambiciózus megállapodást kössön, ugyanakkor továbbra is összhangban maradjon a fenntartható halászat biztosítását célzó idevágó uniós szakpolitikákkal;
23. HANGSÚLYOZZA, hogy a közös halászati politika keretében nyújtott közfinanszírozás kulcsfontosságú eszköz a fenntartható halászat és a tengerek biológiai erőforrásainak megőrzése szempontjából, és hogy azt oly módon határozzák meg és hajtják végre, amely nem járul hozzá a többletkapacitáshoz és a túlhalászáshoz;
24. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI az EU zéró tolerancia álláspontját a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan (IUU) halászatot illetően, valamint elkötelezettségét a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatnak a 14.4. sz. fenntartható fejlődési céllal összhangban történő felszámolása mellett; e tekintetben TÁMOGATJA az uniós fogási tanúsítási rendszert támogató megfelelő informatikai eszközök kifejlesztését és a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat kérdéséről nem uniós országokkal folytatott párbeszédet, a megerősített nemzetközi és többoldalú együttműködést, beleértve a kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló FAO-megállapodás egyetemes megerősítésének és végrehajtásának előmozdítását, a lobogó szerinti államok – különösen a „nyílt hajóaljstromként” eljáró ilyen államok – nemzetközi kötelezettségeinek a teljesítését, a FAO átrakódásra vonatkozó önkéntes iránymutatásaihoz való csatlakozást, az IUU elleni hatékony mechanizmusokat valamennyi regionális halászati gazdálkodási szervezetben, az átláthatóság és a nyomonkövethetőség, az információmegosztás és a végrehajtás javítását, valamint a szigorúbb nyomon követést, ellenőrzést és felügyeletet;

25. HANGSÚLYOZZA, hogy fokozni kell a halászati gazdálkodás terén folytatott nemzetközi együttműködést azáltal, hogy megerősítik a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által az ENSZ halállományokról szóló megállapodása (UNFSA) keretében betöltött kulcsszerepet, valamint VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az UNFSA 2023-as felülvizsgálati konferenciájának eredményei elé; ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az EU elkötelezett amellett, hogy továbbra is szorgalmazza a regionális halászati szervek – mindenekelőtt a Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottság és a Nyugat-közép-atlanti Halászati Bizottság – regionális halászati gazdálkodási szervezetekké történő felminősítését;
26. HANGSÚLYOZZA, hogy az ipar versenyképességének fenntartása érdekében nemzetközi szinten – mind a halászat, mind pedig a halászati és akvakultúra-termékek kereskedelme terén – támogatni kell az egyenlő versenyfeltételeket, valamint a felelős és fenntartható értékláncokat, ugyanakkor fenn kell tartani az EU élelmiszer-önrendelkezését, összhangban a nyitott, fenntartható és határozott kereskedelempolitikára vonatkozó új uniós politikával, valamint az európai zöld megállapodással és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiával;
27. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a fenntartható akvakultúra az európai zöld megállapodás és a FAO 2022–2031-es stratégiájának részét képező „kék átállásra” vonatkozó kezdeményezés célkitűzéseinek elérése mellett az uniós élelmiszerbiztonsághoz is hozzájárul; NYUGTÁZZA a FAO folyamatban lévő munkáját a fenntartható akvakultúrára vonatkozó iránymutatásokkal kapcsolatban, és SZORGALMAZZA olyan, ambiciózus és átfogó iránymutatások gyors véglegesítését, amelyek egyesítik az összes rendelkezésre álló eszközt és bevált gyakorlatot, és amelyekben olyan, a globális akvakultúra fenntartható növekedéséhez vezető konkrét lehetőségeket határoznak meg, amelyek kiegészítenék a Bizottságnak a 2021 és 2030 közötti időszakra szóló, fenntarthatóbb és versenyképesebb uniós akvakultúrára vonatkozó stratégiai iránymutatásait; NYUGTÁZZA az „Erős és fenntartható uniós algaágazat létrehozása” című bizottsági közlemény²⁴ közzétételét;

²⁴ COM(2022) 592 final.

II. Törekvés az óceánok fenntarthatóságának 2030-ig történő megvalósítására

Az óceánok és az éghajlatváltozás

28. ELISMERI, hogy az óceánoknak létfontosságú szerepe van bolygónk éghajlatának és hőmérsékletének szabályozásában; és az óceánok jelentik bolygónk fő szénelnyelőit és biológiai sokféleségének egyik fontos forrását; emellett a bolygó hőmérsékletének fő szabályozói, és pufferként működnek az éghajlatváltozás globális hatásaival szemben; TOVÁBBRA is mély aggodalommal szemléli az éghajlatváltozásnak és az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az óceánra és a tengeri élővilágra, az emberi tevékenységekre és a part menti közösségekre gyakorolt káros és egyre fokozódó hatásait, ezen belül a tengeri hőhullámokat, az óceánok felmelegedését, elsavasodását és oxigénszintjük csökkenését, a jégolvadást, a permafroszt olvadását, a világszerte tapasztalható tengerszint-emelkedést és szélsőséges tengeri eseményeket;
29. EMLÉKEZTET az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) a változó éghajlat összefüggésében az óceánról és a krioszféráról szóló, 2019-es különjelentésének megállapításaira, valamint mindhárom munkacsoportnak az IPCC hatodik értékelő jelentéséhez nyújtott hozzájárulására; ISMÉT HANGSÚLYOZZA, hogy az éghajlatváltozás mérséklésére és az éghajlatváltozás elkerülhetetlen következményeihez való alkalmazkodásra irányuló politikák és intézkedések kidolgozása során számba kell venni az IPCC előrejelzései szerinti forgatókönyveket, amelyek összhangban állnak a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaival;
30. EMLÉKEZTET a COP26 éghajlatváltozási konferencián elfogadott glasgow-i éghajlati paktumra, amelyben felkéri az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) vonatkozó munkaprogramjait és a keretegyezmény keretében létrehozott szerveket, hogy vegyék fontolóra az óceánalapú intézkedések integrálását és megerősítését, valamint emlékeztet arra a határozatra is, amely szerint évente párbeszédet kell folytatni az óceánokról és az éghajlatváltozásról az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás érdekében – az óceánok összefüggésében – tett intézkedések megerősítése érdekében; ÜDVÖZLI a 2022 júniusában Bonnban tartott első éves párbeszédet;

31. EMLÉKEZTET az óceánok állapotának 2021. évi globális felmérésére, amely a tengeri környezet állapotára vonatkozó globális jelentéstétel és értékelés céljára az ENSZ keretében létrehozott rendszeres folyamat második ciklusának legfontosabb eredménye;
32. HANGSÚLYOZZA az éghajlat, a biológiai sokféleség és az óceánok közötti összefüggést, valamint azt, hogy azonosítani, értékelni és kezelni kell a biológiai sokféleségre és a tengeri ökoszisztémákra és szolgáltatásaikra gyakorolt kumulatív hatásokat és visszajelzési mechanizmusokat, beleértve az éghajlati fordulópontokat is, továbbá hangsúlyozza, hogy olyan intézkedéseket és fellépéseket kell kidolgozni, amelyek a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek felhasználásával csökkentik és enyhítik ezeket a hatásokat;
33. HANGSÚLYOZZA, hogy természetalapú megoldásokat kell kidolgozni és alkalmazni az éghajlatváltozás mérséklése és óceánjaink rezilienciájának megerősítése érdekében;
34. ÜDVÖZLI az óceánok és vizek 2030-ig történő helyreállítására irányuló küldetés²⁵ és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló küldetés elindítását és e küldetések tevékenységeit, mindenekelőtt a partvidékek rezilienciájához kapcsolódó, az óceánpolitikai fellépés szempontjából releváns intézkedéseit; FELSZÓLÍTTA a tagállamokat és az összes érdekelt felet, hogy működjenek együtt ezekkel a küldetésekkel, és tegyenek közös erőfeszítéseket a küldetések célkitűzéseinek elérése érdekében azáltal, hogy konkrét intézkedésekkel csatlakoznak a küldetések végrehajtására vonatkozó chartákhoz;
35. EMLÉKEZTET az EU azon kötelezettségvállalására, hogy 2050-ig megvalósítja a klímasemlegességet, többek között a fenntartható és megújuló tengeri energia, valamint a halászat, a hajózás és más tengeri tevékenységek dekarbonizációja révén;
HANGSÚLYOZZA, hogy az EU és tagállamai elkötelezettek amellet, hogy támogassák az IMO-nak a hajók üvegházhatásúgáz-kibocsátásának (ÜHG-kibocsátásának) csökkentésére irányuló kezdeti stratégiájának azzal a céllal történő átdolgozását, hogy legkésőbb 2050-ig fokozatosan megszüntessék a nemzetközi hajózásból származó, életciklus-alapú ÜHG-kibocsátást, valamint hogy fennálljon az összhang a Párizsi Megállapodás hőmérsékleti céljaival, ideértve a hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra való korlátozását;

²⁵ COM(2021) 609 final.

36. TÁMOGATJA a halászati és az akvakultúra-ágazat dekarbonizációjához vezető energetikai átalakulást; FELKÉRI a Bizottságot, hogy javasoljon megfelelő intézkedéseket, és ezen belül javasolja egy, a halászati és az akvakultúra-ágazatra vonatkozó külön tanulmány elkészítését az ÜHG-kibocsátás ágazatonkénti hatásának értékelése, valamint az említett energetikai átalakulás európai szintű felgyorsítására rendelkezésre álló különböző szakpolitikai alternatívákkal járó költségek és lehetőségek elemzése céljából, figyelembe véve e lehetőségek sokféleségét és sajátos korlátait, ugyanakkor az ösztönzőrendszerek kidolgozásában és a pénzügyi támogatás – többek között az energetikai átalakulást előmozdító, vonatkozó jogszabályok módosítása révén történő – kiigazításában rejlő potenciált is, ugyanakkor nem aláásva a közös halászati politika célkitűzéseit;
37. HANGSÚLYOZZA, hogy az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek és a Párizsi Megállapodásban meghatározott hőmérsékleti céloknak való megfelelés érdekében igen fontos a hajózás és a tengeri közlekedés dekarbonizációja, valamint a megújuló energiaforrások, illetve az alacsony és nulla ÜHG-kibocsátású üzemanyagok életciklus-alapú használata felé való elmozdulás, méghozzá a jövőben azon hajók vonatkozásában is, amelyek nem tartoznak a kötelező nemzetközi és uniós követelmények hatálya alá, egy ilyen kiterjesztés előnyeinek és lehetséges hatásainak értékelését követően; FELKÉRI a Bizottságot, hogy mérlegelje olyan lehetséges intézkedések bevezetését, amelyekkel – különösen a hatékony és innovatív technológiákkal kapcsolatos kutatás, fejlesztés és beruházások előmozdítása révén – támogatni lehetne az energetikai átalakulást és a dekarbonizációt;

A tenger- és légszennyezés elleni küzdelem

38. ÜDVÖZLI a Bizottság „Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára – Uniós cselekvési terv: »Út a szennyezőanyag-mentes levegő, víz és talaj felé«” című közleményét²⁶, amely cselekvési terv hozzá fog járulni a tengeri környezet javításához az EU-ban és azon kívül;
39. HANGSÚLYOZZA a 6. és a 14. fenntartható fejlődési cél közötti szinergiák megerősítésének fontosságát a kapcsolódó célok²⁷ végrehajtásának felgyorsítása érdekében;

²⁶ COM(2021) 400 final.

²⁷ Különös tekintettel a 6.3. és a 14.1. fejlődési célra.

40. HANGSÚLYOZZA, hogy hatékony regionális együttműködésre van szükség az olyan együttműködési testületeken belül, mint a tengeri és part menti környezet védelmét szolgáló regionális tengeri egyezmények; MEGERŐSÍTI az EU azon szándékát, hogy csatlakozzon a Fekete-tenger szennyezés elleni védelméről szóló egyezményhez;
41. ÜDVÖZLI, hogy az IMO Tengerikörnyezet-védelmi Bizottsága (MEPC) a 78. ülésén úgy határozott, hogy jóváhagyja egy kénkibocsátás-szabályozási terület (SECA) létrehozását a Földközi-tenger teljes területén, és így a vonatkozó határozat 2022 decemberében, a Tengerikörnyezet-védelmi Bizottság 79. ülészakán elfogadható lesz és 2025-ig hatályba léphet; további munkára ÖSZTÖNÖZ az ENSZ Környezetvédelmi Program földközi-tengeri cselekvési terve (UNEP-MAP) és a Barcelonai Egyezmény keretében egy NO_x-kibocsátás-szabályozási területnek (NECA) a Földközi-tengeren történő esetleges jövőbeli kialakítása érdekében, amelyre – egy mélyreható hatásvizsgálatban összpontosuló – megfelelő kutatások alapján, valamint az IMO szabályaival összhangban kerülne sor;
42. HANGSÚLYOZZA, hogy az EU és tagállamai eltökélten munkálkodnak az IMO azon munkájának sikeres lezárásán, amely a tengeri biológiai sokféleségre súlyos hatást gyakorló víz alatti zajkibocsátás csökkentésére irányul; és TÁMOGATJA, hogy a jövőben a Földközi-tenger északnyugati részén, a Franciaország, Olaszország, Spanyolország és Monaco joghatósága alá tartozó vizeken alakítsanak ki különösen érzékeny tengeri területeket (PSSA) a nagy cetfélék és hajók közötti ütközések megelőzése és csökkentése érdekében;
43. HANGSÚLYOZZA, hogy a lég- és tengerszennyezés megelőzése, illetve további csökkentése érdekében lépéseket kell tenni a kereskedelmi hajókra vonatkozó kötelező nemzetközi és uniós követelmények további szigorítása érdekében, többek között az esetleges jövőbeli NO_x-kibocsátás-szabályozási területek – hatásvizsgálati tanulmányok alapján, az IMO szabályaival összhangban történő – létrehozására irányuló munka folytatásával, bizonyos területeken a nyílt láncú kipufogógáz-tisztító berendezésekből származó mosóvíz kibocsátásának korlátozásával, valamint a szennyvízkibocsátásra vonatkozó követelmények szigorításával;

44. ÜDVÖZLI az ENSZ Környezetvédelmi Közgyűlésén (UNEA-5) elfogadott 5/14. számú határozatot, amelynek célja a műanyagszennyezés megszüntetése a műanyagok teljes életciklusának kezelése és a műanyagok körforgásos gazdaságának létrehozása révén, beleértve a műanyag előállítását, tervezését, fogyasztását és a műanyag hulladékkal való, környezetvédelmi szempontból megfelelő gazdálkodást; ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA az EU és tagállamai azon kötelezettségvállalását, hogy aktív tárgyalásokat folytatnak egy olyan ambíciózus, jogilag kötelező erejű nemzetközi megállapodás megkötése érdekében, amelynek célja a megállapított határidőn belül a műanyagszennyezés megszüntetése, például a tengeri környezetben és – lehetőség szerint – a meglévő műanyagszennyezés megszüntetése érdekében;
45. ÜDVÖZLI az IMO-nak a hajókról származó műanyag hulladék kezelésére irányuló stratégiája és cselekvési terve keretében folyamatban lévő munkát, amelynek célja, hogy 2025-ig teljesen megszűnjön a hajókról származó műanyag hulladék kibocsátása, és TOVÁBBRA is elkötelezett amellett, hogy aktívan részt vesz a cselekvési terv kívánt eredményeit célzó intézkedések kidolgozásában, amelyek többek között az elvesztett halászeszközök bejelentésére és a halászeszközöknek a MARPOL-egyezmény szerinti kötelező jelölésére vonatkozó előírásoknak – a halászati ágazattal, a regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel és a regionális tengeri egyezményekkel együttműködésben történő – szigorítására irányulnak;
46. HANGSÚLYOZZA, hogy a tagállamoknak a tengerbe dobott hagyományos és vegyi hadifelszerelések, valamint robbanóanyagok problémájának kezelése érdekében tudományos kutatásokat kell végezniük és ki kell dolgozniuk a legjobb környezetvédelmi gyakorlatot, valamint az elérhető legjobb technikákat (BAT), és FELSZÓLÍTJA a tagállamokat és a nemzetközi szervezeteket, hogy aktívan működjenek együtt a tengeri környezetre veszélyt jelentő, a tengerbe dobott veszélyes anyagok szisztematikus kezelése, valamint az uniós finanszírozás lehetséges forrásainak feltérképezése érdekében;

III. A tengeri védelem és biztonság garantálása

Tengeri védelem

47. mély aggodalmát FEJEZI KI a növekvő geopolitikai feszültségek és azoknak a tengeri védelemre gyakorolt káros hatása miatt, amit jól mutat Oroszország Ukrajna elleni agressziója is, amely súlyosbította az instabilitást és a bizonytalanságot, különösen a fekete-tengeri, az azovi-tengeri és a balti-tengeri régióban, és olyan továbbgyűrűző hatásokat kelt, amelyek hatással lehetnek a Földközi-tenger teljes területének, az Északi-tengernek és az Atlanti-óceánnak az e régiókkal határos tengeri medencéire;

48. TUDATÁBAN VAN a tagállamok tengeri vonatkozású, a nemzeti biztonsággal és védelemmel kapcsolatos egyedi követelményeinek, amelyeket figyelembe kell venni;
49. EMLÉKEZTET arra, hogy a tengeri védelem az óceánpolitikai irányítás átfogó megközelítésének szerves részét képezi, valamint arra, hogy az EU megerősíti a határain belül és kívül a globális tengeri védelem biztosításában betöltött szerepét; e tekintetben EMLÉKEZTET arra is, hogy a NATO-val való partnerség továbbra is alapvető fontosságú, többek között a tengeri színtéren és az EU stratégiai iránytűjével összhangban is, továbbá arra, hogy a tengeri védelem fokozására irányuló, kölcsönösen előnyös együttműködésünk és közös munkánk továbbra is az inkluzivitás, a viszonzosság, a nyitottság és az átláthatóság elvét, valamint a két szervezet döntéshozatali autonómiáját követve fog megvalósulni; EMLÉKEZTET arra is, hogy az IMO-val való partnerség a hajókat és a kikötői létesítményeket potenciálisan érintő szándékos jogellenes tevékenységek jelentette fenyegetések megelőzésének egyik kulcsfontosságú eleme; és e tekintetben HANGSÚLYOZZA annak fontosságát, hogy a nemzeti hatóságok hozzájáruljanak a hajók és kikötői létesítmények védelmének fokozásához;
50. EMLÉKEZTET arra, hogy – adott esetben – meg kell könnyíteni az EU és a tagállamok átfogó célkitűzésekkel rendelkező regionális tengeri kezdeményezései közötti kommunikációt és koordinációt, és teljes mértékben ki kell aknázni az Unió összes rendelkezésre álló polgári és katonai politikáját és eszközét;
51. HANGSÚLYOZZA annak fontosságát és sürgősségét, hogy növeljük az EU kritikus tengeri infrastruktúráinak, különösen például a tengeri kábeleknak és csővezetékeknek a rezilienciáját, valamint fokozzuk a tengeri színtéren felmerülő kiberbiztonsági kérdések kezelésére irányuló erőfeszítéseket; e tekintetben ÜDVÖZLI a kritikus infrastruktúrák rezilienciájának megerősítését célzó összehangolt uniós megközelítésről szóló tanácsi ajánlásra irányuló javaslatot²⁸, amelyben – ezzel összefüggésben – FELKÉRI a tagállamokat, hogy hozzanak sürgős és hatásos intézkedéseket, valamint működjenek együtt egymással, a Bizottsággal és más érintett szereplőkkel;

²⁸ 13713/22.

52. KIEMELI, hogy a tagállami és az uniós szintű tengerfelügyeleti rendszerek interoperabilitásának és összekapcsolhatóságának a közös információmegosztási környezetre irányuló projekt (CISE) révén lehetővé tett megerősítése állandó és kulcsfontosságú cél a tengeri helyzetismeret javítása és ezáltal a jobb tengerpolitikai irányítás érdekében;
53. HANGSÚLYOZZA a parti őrségi feladatoknak az uniós tengeri védelemhez való hozzájárulását; SZORGALMAZZA az uniós tagállamok közötti, ebben a keretben folytatandó megerősített együttműködésre, valamint a tapasztalatok és a legjobb gyakorlatok cseréjére vonatkozó kezdeményezések további kidolgozását, valamint ÜDVÖZLI a parti őrségi feladatok terén folytatott együttműködésről szóló „gyakorlati kézikönyv” létrehozásáról szóló bizottsági ajánlás²⁹ elfogadását;
54. VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a Bizottság és a főképviselő által benyújtandó, az Európai Unió tengeri védelmi stratégiájának és az ahhoz tartozó cselekvési tervnek a naprakésszé tételére irányuló javaslatok elé;

A tengeri biztonság és a tisztességes munkakörülmények előmozdítása világszerte

55. HANGSÚLYOZZA, hogy a halászati, a tengerhasznosítási és a tengerkutatási ágazatot nehéz, veszélyes és magas kockázatú munkakörülmények jellemzik;
56. EMLÉKEZTET arra, hogy az EU a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO), a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) és az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) célkitűzéseivel összhangban előmozdítja a tisztességes munkát a halászati ágazatban; ÜDVÖZLI a globális méltányos átmenet és a fenntartható helyreállítás érdekében a világszerte biztosítandó tisztességes munkáról szóló közlemény³⁰ közzétételét;
57. ÜDVÖZLI, hogy az IMO-nak a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi nemzetközi egyezménye (STCW-egyezmény) nyomán sor került a tengerészek képzésének minimumszintjével kapcsolatos rendelkezéseknek az uniós jogba való beépítésére³¹;

²⁹ C(2021) 5310 final.

³⁰ COM(2022) 66 final.

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/993 irányelve (2022. június 8.) a tengerészek képzésének minimumszintjéről (HL L 169., 2022.6.27., 45. o.).

58. SZORGALMAZZA az IMO-nak a halászhajók biztonsági szabványait meghatározó, 2012. évi fokvárosi megállapodása megerősítésének felgyorsítását;
59. FELHÍVJA a tagállamokat a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló – a lobogó szerinti állam számára a szociális normák halászhajókon való vizsgálatát és ellenőrzését lehetővé tevő – 188. sz. ILO-egyezmény, valamint a halászokra vonatkozó képzési szabványokról és az őrszolgálat ellátásáról szóló IMO STCW-F egyezmény mielőbbi megerősítésére; FELKÉRI továbbá a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a 188. sz. ILO-egyezmény ellenőrzéssel és szociális tanúsítással kapcsolatos rendelkezéseinek az uniós jogba való átültetését;

IV. Az óceánokkal kapcsolatos ismeretek bővítése

60. ÜDVÖZLI az Atlanti-óceán egészére kiterjedő kutatási és innovációs szövetség új nyilatkozatának aláírását, amely a következő évtizedre közös utat határoz meg az Atlanti-óceánon – az Északi-sarktól a Déli-sarkig – folytatott óceánkutatási együttműködés tekintetében;
61. TÁMOGATJA a European Digital Twin Ocean elnevezésű – a globális óceánpolitikai irányítást és a fenntartható kék gazdaságot, az éghajlatváltozással szembeni rezilienciát és a biológiai sokféleség megőrzését támogató – számítógépes környezet alapinfrastruktúrájának 2024-ig történő kifejlesztését, többek között az óceánok és vizek 2030-ig történő helyreállítására irányuló küldetés, az európai tengeri megfigyelési és adathálózat (EMODNet), valamint a Kopernikusz és a Galileo űrprogram keretében nyújtott uniós támogatás révén, az óceánokkal kapcsolatos ismeretek összefogása, az óceánok modellezése, a cselekvési forgatókönyvek tesztelése, illetve az óceánokkal kapcsolatos ismereteknek a politikai döntéshozók, a tudósok, a magánszféra érdekelt felei és a polgárok számára való könnyű elérhetővé tétele érdekében;
62. EMLÉKEZTET arra, hogy az európai óceántudomány hozzájárul az ENSZ-nek az IOC-UNESCO által irányított, a fenntartható fejlődés szolgálatában álló óceántudományi évtizedéhez (UN DOS), valamint az ökoszisztéma-helyreállítás ENSZ-évtizedéhez, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend – és különösen a 13., a 14. és a 17. fenntartható fejlődési cél – támogatása és az azzal kapcsolatos iránymutatás tekintetében;

63. HANGSÚLYOZZA, hogy kutatóhajókra és az európai kutatók ezen hajókhoz való hozzáférését biztosító transznacionális hozzáférési mechanizmusra, továbbá önálló óceánmegfigyelési rendszerekre és platformokra van szükség Európában, tekintettel arra a sokféle szerepre, amelyet ezek a tengertudomány és az óceánmegfigyelés területén betöltenek; FELHÍVJA a tagállamokat ezen infrastruktúrák hosszú távú beruházások révén történő támogatására;
64. VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a Bizottság által benyújtandó, az óceánmegfigyeléssel kapcsolatos kezdeményezésre, amelynek célja az európai óceánmegfigyelésre vonatkozó koherens megközelítés meghatározása;
65. az erőfeszítések növelésére HÍV FEL a kutatók, az érdekelt felek, a döntéshozók és a polgárok közötti, az óceánokkal kapcsolatos ismeretek bővítése terén folytatandó, Európán belüli és azon túlmutató szoros együttműködés fokozása érdekében; TÁMOGATJA a nyilvánosság és különösen a fiatalok mozgósítását a közös alkotást és tervezést, a civil tudományt, az oktatást, a műveltséget és a tudatosságot célzó intézkedések, valamint az aktív iránymutatás és önkéntesség előmozdítása révén, a polgárok bevonása, valamint az óceánok és a vizek helyreállításához szükséges átalakító erejű változások katalizálása érdekében; ÜDVÖZLI az óceánokkal kapcsolatos ismeretekre irányuló erőfeszítések folytatását Európában a továbbra is működő „EU4 Ocean” koalíció uniós szintű kezdeményezés, valamint a Bizottság és az IOC-UNESCO között az óceánokkal kapcsolatos ismeretekre vonatkozó, az EU egészére kiterjedő – az UN DOS-hoz hozzájáruló – kezdeményezés („EU4 Ocean” koalíció) támogatásáról és előmozdításáról létrejött megállapodás révén;
66. HANGSÚLYOZZA, hogy a tudomány és a politika közötti, transzdiszciplináris kapcsolódási pont nagy értéket képviselne az ismeretek értékelése és a politikai döntéshozatal támogatása tekintetében, az óceánok egészségének és fenntarthatóságának előmozdítása érdekében; FELKÉRI a Bizottságot, hogy vizsgálja meg „az óceánok fenntarthatóságával foglalkozó kormányközi testület” (IPOS) néven létrehozandó, az óceánok fenntarthatóságával foglalkozó, a tudomány és a politika közötti transzdiszciplináris kapcsolódási pont megvalósíthatóságát, figyelembe véve a már rendelkezésre álló, releváns szakértelmet, többek között az IPCC és az IPBES óceánokkal kapcsolatban végzett munkáját, és elismerve a tengeri környezet állapotára vonatkozó globális jelentéstétel és értékelés céljára az ENSZ keretében létrehozott rendszeres folyamat keretében végzett átfogó munkát.